

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121516946
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:6121516946.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpená: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 813,47 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení v lehote 60 dní, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení v lehote 60 dní, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť sumu istiny 831,19 eur, úrok vo výške 748,67 eur a úrok z omeškania vo výške 209,70 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 813,47 eur od 08.04.2021 do zaplatenia. V neskôr zaslanom písomnom vyjadrení uviedol ako výšku istiny 813,47 eur, súd preto posúdil uvedené, len ako chybu v písaní s tým, že skutočná výška žalovanej istiny je 813,47 eur. Túto sumu uviedol aj pri opätovnom prejednaní veci.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.08.2018 Zmluvu č. 009076011220818 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991

Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 13.02.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1 789,56 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 813,47 EUR, z riadneho úroku vo výške 748,67 EUR, z úroku z omeškania vo výške 209,70 EUR a z poplatkov vo výške 17,72 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 EUR Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1 789,56 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 813,47 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 748,67 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 209,70 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 17,72 EUR. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka „Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“ Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka „Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.“ S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa ustanovenia čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“ Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku „Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.“ Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

3. Žalovaná k žalobe uviedla, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej

v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 2940 (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 60 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 3000 Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Keďže podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. tejto súvislosti žalovaný uvádza, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Okrem vyššie uvedeného žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom

úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu).

4. Rozsudkom vo veci zo dňa 13.04.2022 súd vo veci rozhodol a to tak: I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu istiny 813,47 eur, úrok vo výške 748,67 eur a úrok z omeškania vo výške 209,70 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 813,47 eur od 08.04.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietá. III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, v samostatnom uznesení.

5. Po podaní odvolania zo strany žalovanej KS Prešov uznesením zo dňa 24.08.2023, č.k.9CoCsp/61/2022-248 zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, čo sa týka výroku I. a III. a vec vrátil súdu prvej inštancie na konanie a rozhodnutie.

6. Vo svojom odôvodnení uviedol, že odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05). Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanej na základe postúpenia pohľadávky medzi ním a jeho právnym predchodcom, súd prvej inštancie sa správne zaoberal skúmaním, či žalobca je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v spojitosti s obsahom podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a predmetný spor nesprávne právne posúdil. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné

zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepreukázal doručenie listiny označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, pričom predloženie podacieho hárku, navyše bez jeho dostatočnej identifikácie, nie je postačujúce. Odvolací súd sa s týmto názorom žalovanej stotožňuje a poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že táto upomienka bola datovaná na deň 31.12.2018, pričom z podacieho hárku (č.l. 45), ktorý mal preukazovať odoslanie tejto upomienky žalovanej nevyplýva, aká zásielka bola žalovanej doručovaná a ani dátum podania zásielky. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách vyplýva, že prvá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je existencia splatnej pohľadávky. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie však nebolo preukázané, že k platnému zosplatneniu pohľadávky došlo, pretože žalobca nepreukázal, že „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 31.12.2018, teda obligatórna výzva, ktorá predchádza zosplatneniu úveru bola žalovanej riadne doručená, resp. že sa minimálne dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá by tak mala možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Vo vzťahu k doručovaniu písomností spotrebiteľovi odvolací súd uvádza, že bolo potrebné, aby žalobca preukázal, že vyššie spomínaná listina bola doručená žalovanej, resp. že mala aspoň možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Pre preukázanie uvedeného je potrebné, aby žalobca preukázal to, že listina vôbec došla do dispozičnej sféry žalovanej (najčastejšie je uvedené preukázané buď doručenkou alebo kópiou vrátenej listovej zásielky neprevzatej spotrebiteľom ani v odbernej lehote). Z uvedeného teda vyplýva, že nositeľnom dôkazného bremena o možnosti žalovanej oboznámiť sa s obsahom podania je žalobca. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 (uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 - R 4/2021), ktorý sa vo vzťahu k doručovaniu právnych úkonov vyjadril nasledovne: „Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať.“ Keďže žalobca v priebehu konania nepreukázal doručenie výzvy predchádzajúcej zosplatnenia úveru, nemožno konštatovať, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Ak nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, potom nemohla byť ani platne postúpená banková pohľadávka na nebankový subjekt. Zosplatnenie úveru je teda absolútne neplatný právny úkon, na základe § 39 OZ z dôvodu rozporu so zákonom (§ 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ). Vzhľadom na uvedený záver, preto mal súd prvej inštancie posudzovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a keďže v danom prípade konečná prirodzená splatnosť úveru podľa zmluvy ešte nenastala, a teda predmetom postúpenia pohľadávky bol tzv. živý úver, teda úver, ktorý nebol splatný, dá sa predpokladať, že zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda je absolútne neplatná na základe § 39 OZ a z tohto dôvodu žalobca nie je v spore vecne aktívne legitimovaný. Súd prvej inštancie však v prípade skúmania aktívnej vecnej legitímácie len poukázal na žalobcom predložené dôkazy, z ktorých mal preukázanú jeho aktívnu vecnú legitímáciu, avšak takýto postup nebol správny, preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovanej ako dôvodné. Odvolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému poukazuje aj na to, že dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka zaťažuje žalobcu (veriteľa), ktorý je povinný preukázať, že výzva pred zosplatnením úveru, ako aj výzva pred postúpením pohľadávky boli žalovanej doručené, resp. sa aspoň dostali do jej dispozičnej sféry. Uvedenou otázkou sa však súd prvej inštancie dostatočne nezaoberal, nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho vec aj nesprávne právne posúdil. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanej pred postúpením pohľadávky, pričom za túto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 13. 02. 2019, tak ako to konštatoval prvoinštančný súd, keďže sa jedná o samostatný právny úkon, ktorému musí predchádzať samostatná výzva. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom. Opätovne sa zoberať aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, pre prípad zistenia jej nedostatku bude potrebné žalobu zamietnuť a v prípade zistenia existencie aktívnej vecnej legitimácie, opätovne posúdiť nárok žalobcu a vysporiadať sa námietkami žalovanej vznesenými v priebehu celého konania a následne vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že súd prvej inštancie v záhlaví svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je suma 831,19 eura, ktorá predstavuje istinu uplatneného nároku. Vo výroku rozsudku však už priznal žalobcovi sumu 813,47 eura, teda viac než je predmet žaloby (ultra petitum) a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca písomným podaním zo dňa 09.03.2022 už nežiadal istinu vo výške 813,19 Eur, ale vo výške 813,47 Eur. K tomu súd prvej inštancie konštatoval, že čo sa týka istiny priznal sumu 813,47 eura, nie 831,19 eura a vo zvyšku istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol. Takýto postup, ako aj odôvodnenie súdu prvej inštancie nie je správne, pretože v porovnaní s predmetom žaloby ohľadom istiny vo výške 813,19 Eur priznal viac ako žalobca požadoval v žalobe, pričom pokiaľ mu z obsahu podania zo dňa 09.03.2022 bolo zrejmé, že žalobca pôvodne iba nesprávne uviedol výšku istiny a správna výška istiny je 813,47 Eur, túto sumu mal uviesť aj v záhlaví rozsudku, tak aby bola totožná s výrokom rozsudku. Skutočnosť, že istina predstavuje sumu 813,47 Eur nasvedčuje aj príloha zmluvy o postúpení pohľadávky kde je uvedené, že istina predstavuje výšku 813,47 Eur. Úlohou súdu prvej inštancie bude teda tiež zosúladiť tento rozpor a ak v konaní nevyjde najavo iná skutočnosť, v záhlaví rozsudku uviesť správnu sumu istiny, t.j. 813,47 eura, pričom pokiaľ súd ako predmet konania uviedol istinu vo výške 813,19 eura a priznal viac, t.j. 813,47 eura, nemôže konštatovať, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietla. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

7. Na základe uvedeného pokynu Krajského súdu v Prešove súd vec opätovne prejednal.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a prílohami a to rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, žiadosťou o prevod, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 22.08.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami, cenníkom, výzvou zo dňa 13.02.2019 na plnenie, upomienkou z 31.12.2018, prehľadom na čl. 45, oznámením o postúpení pohľadávky z 15.04.2021, pokusom o zmier z 16.07.2021, kópiou poštového podacieho hárku, žiadosťou o pôžičku, písomnými vyjadreniami žalobcu vrátane nových písomných vyjadrení, správami o pobyte žalovanej a prehľadom o úrokových sadzbách bánk.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ a žalovaná uzavreli dňa 22.08.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3000 eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 52,41 eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 14,76 % bez zľavy, po zľave 12,76 % ročne. V bode 3 je uvedená RPMN a podklady z ktorých bola vypočítaná. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2018. Posledná dňa 20.08.2026.

11. Upomienkou z 31.12.2018 pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlhu v sume 168,77 eur, ide o neuhradenú splátku po lehote splatnosti. O ktorú splátku sa jedná neuviedol. Doručenkou nepriložil.

12. Výzvou zo dňa 13.02.2019 na plnenie, pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlhu. Vzhľadom na to, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňom 13.02.2019. Z doručenky vyplýva, že žalovaná si osobne list prevzala dňa 5.3.2019.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 15.04.2021 vyplýva, že žalovanej veriteľ oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu. K postúpeniu pohľadávky došlo na základe najskôr uzavretej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky z 13.11.2020 a následnej žiadosti o postúpenie a prevod, ktorá sa týka žalovanej zo dňa 7.4.2021.

14. Z pokusu o zmier z 16.07.2021 vyplýva, že nový veriteľ pred podaním žaloby opakovane vyzval žalovanú na úhradu dlhu.

15. Z prehľadu dlhu vyplýva celkový stav dlžnej sumy, ktorý korešponduje so žalobou.

16. Z vyjadrení žalobcu z vyplýva, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/ schopnosti splácať daný úver, príjmy žiadateľa úveru boli vo výške 532,00 €, výška príjmu bola deklarovaná žalovaným v žiadosti o úver, žiadateľ ďalej deklaroval, že je od 05/2017 na trvalý pracovný pomer ako prevádzkový pracovník, že je slobodný a má ukončené stredné vzdelanie s maturitou, je slobodný, v žiadosti o úver neuviedol žiadne ďalšie úverové zaťaženie, maximálne splátkové zaťaženie bolo stanovená na 55% z akceptovaného príjmu. V tejto súvislosti poukazujú na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.2020, sp. zn. 8Co/233/2019 (v prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. 8Csp/42/2018). Žalobca sa v tomto podaní vyjadril ku námietkam žalovanej.

17. V písomnom vyjadrení z 13.11.2023 pri opätovnom prejednaní veci sa žalobca vyjadril k aktívnej legitimácii a k doručovaným výzvam žalovanej.

18. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

19. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa ust. § 2 písm. a),b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

21. Podľa ust. § 9 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného

spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f)veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

23. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Podľa ust. § 11 ods. 3 cit. zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

25. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa ust. § 53 ods. 1OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa ust. § 53 ods. 2,3OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

30. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

38. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

39. Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

40. Súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

41. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 3000 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v dohodnutých 96 splátkach po 52,41 eur a za dohodnutých vyššie uvedených podmienok. Súd preskúmal aj dohodnutú úrokovú sadzbu a porovnal ju s priemernými úrokovými sadzbami za ktorú poskytujú úvery banky a zistil, že je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2018. Posledná dňa 20.08.2026.

42. Pri opätovnom rozhodovaní vo veci sa súd opätovne zaoberal otázkou uloženou Krajským súdom v Prešove a to tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu a či má žalobca aktívnu legitímáciu na podanie žaloby.

43. Ako je to vyššie uvedené, zmluva bola uzavretá dňa 22.08.2018, posledná splátka bola splatná dňa 20.08.2026. Upomienkou z 31.12.2018 mal pôvodný veriteľ vyzvať žalovanú na úhradu dlhu v sume 168,77 eur, ide o neuhradenú splátku po lehote splatnosti. Žalobca doručenkou k tejto výzve nedoložil ani pri opätovnom prejednaní veci.

44. Kópie poštového podacieho hárku nemožno preukázať, že sa zásielka dostala do dispozičnej sféry žalovanej, to by mohla preukázať, len vrátená a neprevzatá zásielka.

45. Výzvou zo dňa 13.02.2019 na plnenie pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlhu. Z výzvy vyplýva, že vzhľadom na to, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaná neuhradila dlžnú pohľadávku, banka týmto listom tiež vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňom 13.02.2019. Z doručenky vyplýva, že žalovaná si osobne list prevzala dňa 5.3.2019.

46. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 15.04.2021 vyplýva, že žalovanej veriteľ oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu. K postúpeniu pohľadávky došlo na základe najskôr uzavretej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky z 13.11.2020 a následnej žiadosti o postúpenie a prevod, ktorá sa týka žalovanej zo dňa 7.4.2021.

47. Žalobca pri opätovnom prejednaní veci nepredložil žiadne iné výzvy, či upozornenia. Vo svojom vyjadrení uviedol, že k výške žalovanej sumy a k výzvam pred zosplatnením uviedol, že na možnosť uplatnenia práva podľa §565 Občianskeho zákonníka bol žalovaný v súlade s ustanovením §53 ods. 9 OZ upozornený výzvou zo dňa 31.12.2018 označenou ako "Tretia upomienka - pokus o zmier". Táto výzva bola žalovanému odoslaná na adresu C. XX, XXX XX D. E. F., t.j. na adresu uvedenú žalovaným v Zmluve, čím sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, čo žalobca preukázal poštovým podacím hárkom. Touto výzvou bol žalovaný zároveň písomne vyzvaný na úhradu omeškanej sumy. Nakoľko žalovaný aj napriek tomuto upozorneniu omeškané splátky neuhradil, uplatnil postupca právo podľa §565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 13.02.2019, označeným ako "Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom", ktorá bola zaslaná na adresu uvedenú žalovaným v Zmluve. K tejto výzve, ktorou bol žalovaný okrem iného písomne vyzvaný aj na úhradu omeškanej sumy, žalobca predložil doručku. Obe výzvy predstavujú písomnú výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

48. Žalobca uviedol, že obe vyššie uvedené výzvy predstavujú písomnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023.

49. Krajský súd v Prešove vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že podľa neho z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie však nebolo preukázané, že k platnému zosplatneniu pohľadávky došlo, pretože žalobca nepreukázal, že „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 31.12.2018, teda obligatórna výzva, ktorá predchádza zosplatneniu úveru bola žalovanej riadne doručená, resp. že sa minimálne dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá by tak mala možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Uviedol, že nositeľnom dôkazného bremena o možnosti žalovanej oboznámiť sa s obsahom podania je žalobca. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo 36/2020 (uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 - R 4/2021), ktorý sa vo vzťahu k doručovaniu právnych úkonov vyjadril nasledovne: „Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane).

50. Odvolací súd uviedol, že žalobca v priebehu konania nepreukázal doručenie výzvy predchádzajúcej zosplatnenia úveru, nemožno konštatovať, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Ak nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, potom nemohla byť ani platne postúpená banková pohľadávka na nebankový subjekt. Zosplatnenie úveru je teda absolútne neplatný právny úkon, na základe § 39 OZ z dôvodu rozporu so zákonom (§ 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ). Vzhľadom na uvedený záver, preto mal súd prvej inštancie posudzovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a keďže v danom prípade konečná prirodzená splatnosť úveru podľa zmluvy ešte nenastala, a teda predmetom postúpenia pohľadávky bol tzv. živý úver, teda úver, ktorý nebol splatný, dá sa predpokladať, že zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda je absolútne neplatná na základe § 39 OZ a z tohto dôvodu žalobca nie je v spore vecne aktívne legitimovaný.

51. Odvolací súd tiež uviedol, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanej pred postúpením pohľadávky, pričom za túto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 13.02.2019, tak ako to konštatoval prvoinštančný súd, keďže sa jedná o samostatný právny úkon, ktorému musí predchádzať samostatná výzva.

52. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením pohľadávky veriteľom bankou a vyžaduje splnenie určitých podmienok a to zaslanie výzvy banky a omeškania viac ako 90 kal dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku..

53. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

54. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najprávo.sk; rozhodnutie nebolo oficiálne publikované).

55. Keďže žalobca nepreukázal doručenie osobitnej výzvy v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. osobne do rúk žalovanej a ani výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie vyššie uvedených zákonných podmienok, pre platné postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

56. Ak postúpenie nie je platné žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Žalobca tiež nepreukázal ani doručenie výzvy podľa ust. § 92 ods.8 zákona o bankách . Aj keď žalobca uviedol, že obe vyššie uvedené výzvy predstavujú písomnú výzvu v zmysle ustanovenia §92 ods. 8 zákona o bankách s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023 Krajský súd v Prešove vo vyššie citovanom uznesení ktorého právnym názorom je súd viazaný uviedol, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanej pred postúpením pohľadávky, pričom za túto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 13.02.2019, tak ako to konštatoval prvoinštančný súd, keďže sa jedná o samostatný právny úkon, ktorému musí predchádzať samostatná výzva.

57. Súd mal za to ako je to vyššie zdôvodnené, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov a podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, ktoré vyžaduje ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak postúpenie nie je platné, žalobca nemôže mať aktívnu legitimáciu na podanie žaloby.

58. Preto súd aj s poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný, žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie.

59. Keďže súd žalobu zamietol, nie je potrebné sa vyjadrovať k ďalším námietkam žalovanej, pokiaľ sa týka samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

60. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa ust. § 256 ods. 1,2 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

62. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Keďže súd žalobu zamietol, úspešná v rozsahu 100% bola žalovaná a to aj v odvolacom konaní. Vzhľadom na uvedené, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol o nároku žalovanej na náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v pomere úspechu, t.j. 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.